

чинності, відмовляючись його підписати (адже процедура імпічменту в Україні, як відомо, є майже нездійсненою). З іншого боку, підписуючи закон, Президент України бере на себе відповідальність за нього, що, в цьому випадку, є дещо несправедливим з огляду на те, що, наклавши вето, Президент уже висловив своє ставлення до цього закону.

Отже, «стримування» і «противаги» сприяють співробітництву і взаємному пристосуванню органів влади й водночас створюють потенціал для конфліктів, які вирішуються шляхом переговорів, угод і компромісів. Дієва система стримувань і противаг, основою якої є взаємозалежність та взаємодія всіх гілок влади, можлива лише при взаємному бажанні всіх гілок влади діяти спільно для досягнення позитивних результатів.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Скакун О. Теорія держави і права / О. Скакун. – К.: Юрінком Інтер, 2010. – 625 с.
3. Мельник О. Державна влада в контексті конституційної відповідальності / О. Мельник. – К.: Віче. – 2009. – № 6. – 60 с.
4. Шаповал В. Конституційний механізм державної влади в незалежній Україні: політико-правові проблеми організації виконавчої влади / В. Шаповал // Право України. – 1997. – № 1. – С. 36.

УДК 34.349

Журавльова В. Г., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І. П., к.ю.н., доцент

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМ ДЕФІЦИТОМ: ПРОБЛЕМАТИКА ТА ЗАХОДИ БОРОТЬБИ

У сьогоднішній державі розвивається в усіх галузях економічної діяльності, тому важливою проблематикою постає врегулювати соціально-економічні відносини, а також стабілізувати (економічні труднощі) бюджетний дефіцит. На сьогоднішній час уряд України не проводить ефективні заходи боротьби проти дефіциту, використовує лише неефективний механізм залучення позик як джерела фінансування дефіциту [1]. Тому в Україні виникає проблематика менеджменту національної економіки. Таким чином важливість міжнародного практичного досвіду набирає актуальності для аналізу, а можливого і подальшого в провадження в національну економіку України.

Відповідно до зазначеного вище, важливим завданням уряду є

дослідження причин активізації та шляхів подолання бюджетного дефіциту в економічно-розвинутих країнах світу та запропонувати підходи до управління дефіцитом державного бюджету України.

Досліджуючи причини розвитку бюджетного дефіциту, можна визначити умови його формування, що полягають у: загальному спаді виробництва, зниженні ефективності його роботи; несвоєчасному проведенні структурних змін в економіці; жорсткій податковій політиці, яка не стимулює виробництво; розвитку інфляційних процесів, у кредитній та ціновій політиці; нераціональною зовнішньоекономічною діяльністю держави; незбалансованості доходів і видатків бюджету, зростанні видатків при зниженні доходів; великомасштабним оборотом «тіньового» капіталу; зростанням рівня безробіття [2].

Важливо вказати на зарубіжний досвід провідних країн світу фінансова політика яка є більш стабільною і продуктивною, що потребує додаткового дослідження українським урядом, а в подальшому чіткого аналізу для створення нової фінансової системи з урахуванням політичних особливостей України.

Так, зокрема зарубіжні країни здійснюють такі заходи для подолання національного дефіциту, та стабілізації системи фінансів держави : Великобританії застосовують «золоте правило», згідно з яким протягом економічного циклу уряд здійснює запозичення виключно на інвестиційні цілі, а не для фінансування поточних видатків, а також «правило стійкості інвестицій», відповідно до якого відношення чистої величини державного боргу до ВВП протягом економічного циклу має бути стабільним та обумовленим; наприклад, французький уряд для скорочення дефіциту у 2015–2017 рр. збільшує податкове навантаження, посилює боротьбу з шахрайством, ухиленням від сплати податків і збільшує надходження до Пенсійного фонду, що є ефективно для політики держави [3]; у Польщі був величезний бюджетний дефіцит, який заповнювався емісією грошей і це спричиняло гіперінфляцію. Було вирішено створити комісію, в яку входили провідні економісти Європи та Америки: Лешека Бальцеровича, Джордж Сорос, Джеффри Сакс та інші. Тоді комісія підготувала план реформ, було ухвалено пакет, в який входило 7 головних пунктів (основні з них): 1. Закон про фінансову економію в державних компаніях, що дозволило державним підприємствам оголошувати себе банкрутом; 2. Заборонялось національному банку фінансувати дефіцит державного бюджету і заборонили робити випуск нової валюти; 3. Скасували пільгове кредитування державних компаній. 4. Запровадження однакових правил оподаткування для всіх компаній та скасування податкових пільг. 5. Запровадження єдиних ставок мита для всіх компаній. Після прийняття таких рішень, через декілька років вдалося призупинити інфляцію і увійти в стадію економічного зростання польських експортно-орієнтованих підприємств; Американський уряд скоротивши податкові пільги для

великих корпорацій, збільшив оподаткування заможних верств та пом'якшив податкове навантаження для громадян з низьким рівнем доходу стабілізував бюджетні надходження пропорційно до витрат [4].

Отже, стабілізація економіки України в умовах розгортання фінансово-економічного бюджетного дефіциту повинна сприяти розробці та впровадженні стабільного і ефективного законодавства в галузі менеджменту національної економіки, а також неінфляційних стимулів розширення доходних ресурсів бюджету та оптимізації бюджетних видатків державного та місцевих бюджетів, а саме пропонуються такі заходи боротьби з бюджетним дефіцитом через призму зарубіжного досвіду: розробити зміни до національного законодавства щодо регулювання державно боргу; удосконалити систему міжбюджетних трансфертів з метою мінімізації нецільового використання; розширення можливостей зростання економіки на основі пакету структурних реформ; вдосконалити децентралізовану бюджетну систему та реалізувати її на високому рівні; удосконалення бюджетного кодексу України і внести зміни до нормативно-правових документів.

Література

1. Ісмаїлов А. Б. Бюджетний процес та напрями його удосконалення / А. Б. Ісмаїлов // Фінанси України. – К.: Смолоскип, 2014 – 45 с.
2. Воронова Л. К. Фінансове право України/ Л. К. Воронова – К.: Прецедент; Моя книга, 2008. – 448 с.
3. Царук О. С. Гармонізація системи статистики державних фінансів з міжнародними стандартами: статистика державного боргу та дефіциту бюджету / О. С. Царук // Статистика України – 2014. – № 3. – С. 25.
4. Пасічник Ю. В. Бюджетний потенціал економічного зростання в Україні / Ю. В. Пасічник. – К. Книга, 2010. – 480 с.

УДК 347.44:336.227.1

Заїка В. П., Майко В. Г., студенти,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Пивовар Ю. І., к.ю.н., доцент

ЩОДО МІСЦЯ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ В СИСТЕМІ ДЖЕРЕЛ ПОДАТКОВОГО ПРАВА

Податкові відносини, що складаються на міжнародному рівні, очевидно ґрунтуються передусім на міжнародному податковому праві. Міжнародне податкове право як інститут податкового права загалом становить сукупність юридичних принципів і норм, що регулюють податкові відносини (міжнародні податкові відносини). Норми